

посебним законским режимом, односно оснивају се у складу са законом. Саставни део слободе штампе је и забрана цензуре штампе, као и право на исправку објављеног нетачног обавештења које повређује нечије право или интерес. Иако се слобода штампе у сваком демократском друштву схвата широко, и она може да се злоупотреби и користи супротно интересима грађана па је онда штетна по друштво и човека. Зато и наш Устав Републике Србије (као и већина других устава) предвиђа ограничења ове слободе и забрану растурања штампе и ширења других обавештења ако се одлуком надлежног суда утврди да се њима позива на насилно рушење уставног уређења, нарушавање територијалне целокупности Републике, кршење слобода и права човека и грађанина или изазива и подстиче национална, расна и верска нетрпељивост и мржња.

бд) Право на обавештеност

Ово је ново политичко право грађана који предвиђа Устав од 2006. године и значи да свако има право да буде истинито, потпуно и благовремено обавештаван о питањима од јавног значаја, као и да има приступ подацима који поседују државни органи и организације са јавним овлашћењем.

бђ) Слобода политичког, синдикалног и другог удруживања и деловања

Важан део механизма грађанског демократског друштва представља и удруживање људи у различите организације. Парламентарна демократија је неодвојива од политичког удруживања грађана, односно политичких партија преко којих они остварују своје политичке интересе. Но поред ових политичких интереса, у савременом друштву постоје и они други – социјални и економски који се остварују посредством синдикалног и другог удруживања и организација.

И Република Србија као демократска заједница претпоставља постојање политичких, синдикалних и других организација и удружења па тако и њен Устав од 2006. год. зајемчује грађанима слободу политичког, синдикалног и другог организовања и деловања и то без одобрења а уз упис код надлежног републичког министарства. Сам значај политичког организовања (удруживања) и деловања изискује да се регулишу још нека важна питања од интереса за политичке партије – пре свега питање њиховог финансирања а такође и ограничавања њиховог деловања. Што се тиче финансирања странака, Устав Републике Србије не тражи (као